"25 jaar dienst en meer dan 1.000 Drietanden op de teller"

Kristel Dhont

Jobhoppen? Neen, bedankt!

25 jaar dienst en engagement voor het ABS, Drietandmagazine, het VABS en het AABS. Ja, niet iedereen kan op vandaag nog 25 jaar voor dezelfde werkgever werken. Dat is niet meer vanzelfsprekend te noemen en zal in de toekomst steeds meer een unicum worden. Een leuke anekdote van tijdens een sollicitatieprocedure kort na het afstuderen: *"Juffrouw Dhont, u bent zoals een dieselauto, u komt langzaam maar zeker op gang, maar u bent iemand om lange trajecten mee af te leggen."* Achteraf bekeken heeft die psycholoog dus gelijk gekregen!

Wie ben ik?

U vraagt zich misschien af: 'Wie' is de vrouw die al 25 jaar mee de drijvende kracht is achter de Drietand? Wel als geboren en getogen Oost-Vlaamse boerendochter belandde ik in 1996 als pas afgestudeerde in de richting secretariaatsmanagement-talen (A1-diploma) op de redactie van de Drietand. Ja, ik was op school altijd een buitenbeentje, studeerde in de richting Handel en nadien Talen telkenmale met onderscheiding af en werd op oudercontacten omschreven als 'voorbeeldig'.

Meer dan 20 jaar was de redactie gehuisvest in het kantoor te Melle en beschouwde ik ABS-Melle een beetje als 'mijn boerderij'. In de mannenwereld die de organisatie destijds toch wel overwegend was, probeerde ik toch een vrouwelijke stempel te drukken als vaak enige vrouw des huizes en zo nu en dan lukte dat al eens aardig om o.a. meer aandacht voor het personeelsbeleid op de agenda te plaatsen.

Digitale (r)evolutie

Sedert eind mei 2016 zitten alle diensten gecentraliseerd in Roeselare en dus ook de redactie. Ondertussen zijn we al meer dan een jaar in de ban van Covid-19 wat maakt dat thuiswerk de norm geworden is. Had je mij dit enkele jaren eerder verteld, dan had ik dat voor onmogelijk gehouden. Ja, van een (r) evolutie gesproken in het digitaal landschap. Ik herinner mij nog levendig dat ik op 10-jarige leeftijd leerde typen op een mechanische typemachine, daarna op school een elektrische machine en in het middelbaar deden de computers hun intrede. Er werd massaal gefaxt op de redactie, met diskettes gewerkt, later CD-rom, doorsturen van teksten via modem naar de drukkerij en last but not least, de wondere wereld van internet en e-mail zoals we die vandaag allemaal kennen. Soms moesten foto's dezelfde dag ontwikkeld worden of gebruikten we de fameuze '1 uur Spector-service' om deze dan per post aangetekend op te sturen naar de drukkerij of verzending via Taxipost om zeker te zijn dat het de dag nadien in de drukkerij zou geraken. Dat waren stressvolle momenten!

Meer dan 1.200 magazines

Als administratieve duizendpoot evolueerde doorheen de jaren het takenpakket van redactiemedewerkster en secretariaatsverantwoordelijke naar eindredacteur van zowel de Drietand, als het maandblad 'Voor u, mevrouw'. Ondertussen rolden meer dan 1.000 Drietanden en meer dan 200 vrouwenboekjes van de pers. Enkel in 2005 ging ik er 3 maanden tussenuit om moeder te worden.

Naast het redactionele ben ik fier op enkele initiatieven die me vooraf enkele slapeloze nachten bezorgden, nl. met een bus vol landbouwersvrouwen op werkbezoek bij de ministers Dua en Gabriëls (2000) waarmee VABS op radio en tv kwam, 2 geslaagde sinterklaasacties op Agribex (2009 en 2017) en de LandbouwSTER-dag (2019) in Lokeren.

De mens achter de boer(in)

Het belangrijkste kapitaal binnen een bedrijf of organisatie is wat mij betreft het 'menselijke kapitaal'. Het welzijn en welbevinden van mensen ligt me nauw aan het hart. Daarom volgde ik wellicht ook de driejarige opleiding (1 dag les per week) en behaalde op mijn 30-jarige leeftijd het diploma 'gegradueerde in de gezinswetenschappen – optie gezinsbegeleiding'. Voor mijn eindwerk koos ik ervoor om de psychosociale problemen in de land- en tuinbouwsector in kaart te brengen. Het zorgde voor nieuwe inzichten in het intermenselijk gebeuren en zorgde ervoor dat ik mijn job met nog meer kennis en voeling kon uitvoeren. Dat geeft een mens ongelofelijk veel voldoening!

Creativiteit, passie en respect

Mijn geheim? Elke dag opnieuw - net zoals in een huwelijk: 'in goede en slechte dagen' – samen werken aan hetzelfde doel. Dit liefst van al met veel creativiteit en passie voor de boerenstiel. Organiseren en coördineren zijn mijn favoriete bezigheden en ook de landbouwmicrobe zit gelukkig in mijn genen. Dit alles overgoten met een flinke dosis 'Respect', want hoe graag ik het ook zou willen, niemand is perfect. *"Een diploma behalen is één zaak, dan pas begint het echte werk,"* zei ooit een wijze leerkracht. Levenslang (bij) leren is een must, maar we hebben vooral én bovenal heel wat van elkaar en van de Universiteit van het Leven, die ieders pad kruist, te leren...

25 jaar geleden, 12 februari 1996, een winterse maandagmorgen, startte Kristel Dhont als werkneemster bij het ABS. Ze moest die dag zelfs even wachten op haar 'werkgever' in Melle, maar gelukkig kwam Leonce Nachtergaele, toenmalig provinciaal voorzitter Oost-Vlaanderen, haar toch hartelijk verwelkomen. Een leuke anekdote van die dag: een nog steeds goede collega, was die dag ook aanwezig en vroeg haar of ze goed koffie kon zetten ☺

Na een aantal jaren diverse secretariaatstaken en klussen, waaronder veel typewerk, te hebben uitgevoerd, werd Kristel snel de spilfiguur in de creatie van ons wekelijks ledenblad de Drietand. Als 'eindredacteur' doet ze dit nu al vele jaren wekelijks, en dit met volle overgave en met hart en ziel. En bijzonder belangrijk, ook met bijzonder veel kennis over onze organisatie en met quasi een olifantengeheugen, zodat er geen enkel bericht, geen enkele publiciteit,... ontbreekt in onze wekelijkse Drietand.

25 jaar later, hebben we met veel plezier Kristel in de bloemen gezet.

Kristel, van harte bedankt voor jouw inzet en vele harde werk voor het ABS en de Drietand,

Namens het bestuur van het Algemeen Boerensyndicaat, Eric Claeys, directeur